

Till Domkapitlet i Göteborg

Svenska kyrkans kyrkomöte beslutade i augusti i år att endast den som bejakar giltigheten i kvinnlig prästs ämbete och sakramentsförvaltning borde få bli prästvigd i Svenska kyrkan.

Jag tolkar detta som att det enligt kyrkomötets mening tillhör Svenska kyrkans bekännelse att bejaka giltigheten i kvinnlig prästs ämbete och sakramentsförvaltning.

För egen del måste jag anmäla att jag inte kan bejaka detta. Jag undrar därför hur Domkapitlet ser på mina möjligheter att fortsättningsvis utöva det kyrkliga ämbetet i Svenska kyrkan mot bakgrund av kyrkolagens: "Bara den som bekänner Svenska kyrkans lära får inneha en tjänst som biskop eller präst i Svenska kyrkan" (Kyrkolagen kap 2 § 4).

Hösten 1981 påbörjade jag mina teologiska studier. Jag hade då samma övertygelse som jag har idag. Kyrkomötets beslut 1982 väckte hos mig frågan om den yttre kallelsen kunde föreligga hos den som inte bejakar ämbetsreformen från 1958. Frågan ställde jag både till ärkebiskopar, biskopar och andra. Det besked jag fick var att den yttre kallelsen visst kunde föreligga och att man med gott samvete kunde avlägga prästlöftena; bekännelsen var densamma. De skillnader som fanns mellan olika biskopar gällde praxis.

När jag på våren 1985 träffade antagningsnämnden gjorde jag ingen hemlighet av min övertygelse. Vad antagningsnämnden vidarebefordrade till Domkapitlet vet jag inte men jag kan konstatera att jag har blivit av Domkapitlet antagen och av biskop Gärtner vigd till präst.

Samtalsgruppen Kyrka-Ämbete-Enhet skriver bl.a.: "Svenska kyrkan har sagt ja till prästvigning av kvinnor men också sagt att det är förenligt med kyrkans bekännelse att ifrågasätta denna ordning. En statlig utredning 1981 drog därför slutsatsen: 'Självva grundproblemet ligger i att Svenska kyrkan godtar två uppfattningar som förenliga med sin bekännelse'.

Svenska kyrkan har hittills i princip valt enhet i mångfald med de svårigheter det innebär och avvisat kyrkosplittringens väg. En förutsättning för att man då ska hålla ihop kyrkan är, att enskilda och grupper accepterar att leva och arbeta inom samma kyrka som sina meningsmotståndare med respekt för deras övertygelse samt att kyrkan strävar efter större teologisk

klarhet i kontroversfrågan. Beslutet vid 1958 års kyrkomöte angav att det finns en gemensam bas inom beännelsens ram" (Kyrka-Ämbete-Enhet sid 18).

Det är tveksamt om de förutsättningar för att hålla ihop kyrkan som samtalsgruppen nämner föreligger i dagens svenska kyrka. Biskopsmötets uttalande i oktober 1993, den därpå följande debatten med sin kulmen vid årets kyrkomöte visar med all önskvärd tydlighet att det hos Svenska kyrkans officiella företrädare inte finns någon förmåga att med kraft hävda dessa. Jag uppfattar beslutet vid årets kyrkomöte som en förslövning vad gäller beännelsens ram.

Till denna anmälan bilägger jag två dokument: Communio in sacris. Om samarbete med kvinnliga präster, och Giltigheten i sakramentshandlingen. Sammanfattning av samtal i dekanatkollegiet i svenska kyrkans fria synod om giltigheten i de kvinnliga prästernas sakramentala handlingar. Båda dokumenten är författade av Dekanatkollegiet inom Svenska kyrkans fria synod och jag står oreserverat bakom båda.

Med anledning av det ovan sagda hemställer jag att Domkapitlet prövar om min hållning också efter kyrkomötets beslut tidigare i år är förenlig med kyrkolagens kapitel 2 § 4.

Fuxerna, Lilla Edet dag som ovan.

Rolf Pettersson
komminister

Adress: Kullåsgatan 24, 463 31 Lilla Edet.
Telefon: 0520-500 37.

Komminister Rolf Pettersson
Kullåsgatan 24
463 31 Lilla Edet

Under hänvisning till det uttalande om villkor för prästvigning som 1994 års kyrkomöte gjort har Du i skrivelse till domkapitlet begärt, att domkapitlet skall pröva huruvida Din i skrivelsen redovisade ämbetssyn är förenlig med föreskriften i Kyrkolagen 2 kap 4 §: "Bara den som bekänner Svenska kyrkans lära kan inneha en tjänst som biskop eller präst i Svenska kyrkan."

Med anledning härav vill domkapitlet anföra följande.

Kyrkomötets uttalande återfinns i kyrkomötets skrivelse 1994:11 till Svenska kyrkans centralstyrelse. Uttalandet avser "villkoren för prästvigning" och är riktat till "alla som är involverade i antagningsarbetet av blivande präster". I skrivelsen har kyrkomötet som sin mening gett till känna "att endast de personer som bejakar giltigheten i såväl kvinnors som mäns vigning och sakramentsförvaltning bör få prästvigas i Svenska kyrkan". Samtidigt har kyrkomötet bifallit Andra kyrkolagsutskottets hemställan i betänkandet 2 KL 1994:3, som även innehåller Kyrkomötets läronämnds yttrande LN 1994:13.

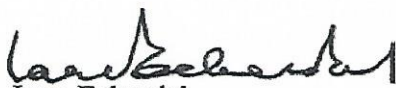
Domkapitlet noterar att kyrkomötets uttalande gäller antagningen av blivande präster och att huvudansvaret för antagning till vigning bärs av biskopen, för antagning till tjänst av domkapitlet.

Samtidigt som de nämnda handlingarna bifogas för kännedom, vill domkapitlet fästa Din uppmärksamhet på läronämndsytttrandets distinktioner mellan olika *uppfattningar* i ämbetsfrågan och kyrkan *ordning* för ämbetets utformning samt sådan hantering av denna ordning att kyrkans *bekännelse* äventyras.

Vad angår Din ämbetsuppfattning har Du för domkapitlet klargjort att Du är emot den ordning för ämbetsutformningen som är Svenska kyrkans ordning. Den omständigheten utgör inte hinder för Dig att fortsatt inneha prästtjänst. Eftersom Du inte har visat att Du hanterar Din uppfattning i strid med kyrkans tro, bekännelse och lära, finner domkapitlet att Din hållning är förenlig med den åberopade föreskriften i Kyrkolagen 2 kap 4 §.

Sedan detta har konstaterats, vill domkapitlet uppmuntra Dig till frimodighet i Din fortsatta gärning som präst i Svenska kyrkan. Till den kallelsen hör enligt domkapitlets mening också den särskilda uppgiften för varje präst i vår kyrka att hantera sin ämbetsuppfattning på sätt som vinner kollegernas respekt och stärker kyrkans trovärdighet.

På domkapitlets vägnar

Lars Eckerdal

Åsa Einer

Bilaga: Kyrkomötets uttalande om villkoren för prästvigning